

[Johs. Christiansen.]

naar Finansministeren ved Siden af flere andre ekstraordinære Ting har ment det nødvendigt at foreslaa det, der her er foreslaaet, mener jeg ud fra de Betragtninger, jeg har gjort gældende, at det ikke er forsvarligt at nægte at medvirke dertil. Jeg skal naturligvis ikke kunne sige, om den Tanke har foresvævet Ministeren, at da det for en stor Del er unge Mennesker, der søger Biografteatrene, skulde de paa denne Maade kunne faa Adgang til at yde deres særlige Bidrag til Forbedring af de gamles og Invalidernes Kaar, men jeg vil dog sige, at en Tanke som denne vilde vel i hvert Fald ikke uden videre kunne forkastes.

Der er i Udvalget opnaaet Tilslutning til forskellige gode Ting, hvad jeg gerne vil benytte Anledningen til at takke saavel den højtærede Finansminister som Repræsentanterne for de to andre Flerfalspartier for. Det drejer sig om Ting, som jeg synes er velegnede til at faa den noget beske Pille, som Forslaget i sig selv er, til at glide lettere ned.

Det har været mig magtpaaliggende at faa Koncerter, der foregaar uden Servering i Lokalet, helt fritaget for Afgift. Jeg har ofte med Beklagelse lagt Mærke til, at navnlig yngre Musiktalenter, som gerne vilde delagtiggøre Publikum i deres Kunst, har haft næsten uoverstigelige Hindringer af økonomisk Art at kæmpe imod. I det hele taget betragter jeg Musiklivets Blomstring i et Folk som en saa værdifuld Kulturfaktor, at det vil være ganske irrationelt at opretholde Afgiftspligten her. Hvorvidt Musikens Udøvere vil føle sig særlig taknemmelige over, at Rigsdagen nu omsider ophæver denne Pligt, efter at den har lovfæstet den for 25 Aar siden, er en Sag for sig. De vilde vel være fuldt berettigede til at sige, som Jeppe sagde til Baronen: Jeg vilde gerne have takket jer, om I ikke selv havde ladet mig hænge op. Men i hvert Fald, Afgiftspligtens Bortfald vil jeg hilse med Glæde, og jeg tror ogsaa, at det i vide Kredse vil blive hilset med Tilfredshed.

Jeg vil ogsaa gerne fremhæve Ministerens Tilsagn om den halve Million til Fremme af Film, hvis Lødelighed i kunstnerisk og kulturel Henseende er af særlig Art. Bevilningen er tænkt som en Opmuntring eller, om man vil, Præmiering til de Filmsproducenter, der gerne vil højne Filmskunsten herhjemme, men som af Grunde, der ligger lige for, ikke har dristet sig til at løbe den økonomiske Risiko, der hidtil har været forbundet med at fremstille netop saadanne Film af kunstnerisk Topklasse. Vi kan lave

saadanne Film ogsaa her i Danmark, det foreligger der Beviser for, og naar der nu af det offentlige stilles saadanne Midler til Raadighed, at den økonomiske Risiko elimineres, skulde jeg tro, at dansk Filmskunst derigennem faar en virkelig betydende Tilskyndelse til at gaa i Gang med Opgaven, en efter min Mening inspirerende Opgave baade for Producenter og Forfattere og for den store Stab af talentfulde Skuespillere, som dansk Scene ejer for Tiden.

Jeg hilser ogsaa med Glæde, at Bevilningen paa den halve Million Kroner stilles til Raadighed gennem Undervisningsministeriet. Da Teatrene, i hvert Fald Det kongelige Teater, nu i en lang Aarrække har hørt under dette Ministerium, og Statsradiofonien nu omsider ogsaa er kommet til det, vilde der maaske være nogen Grund til, at man ved denne Lejlighed tog Skridtet fuldt ud og henlagde ogsaa Filmen under Undervisningsministeriet. Det vilde være en Anerkendelse af denne Kunststart, der utvivlsomt vilde bidrage til at højne den og give den den Placering i vort Folks kulturelle Bevidsthed, der tilkommer den i samme Grad, som den selv sætter sine Kræfter ind derpaa.

Der er Institutioner som Statens Filmcentral, Dansk Kulturfilm, Ministeriernes Filmsudvalg, der har hver sin Opgave. Hvis jeg holder mig f. Eks. til den sidste, saa har man gennem det Initiativ, som en bestemt Mand har haft den Evne at tage i de sidste Par Aar, skabt en hel Filmskunststart for sig herhjemme. Jeg tænker paa de dokumentariske Kortfilm, som er sendt ud til Belysning af Samfundets Forhold, af de Kræfter, der rører sig herhjemme af den ene og anden Art, ypperlige Film, som jeg tror man kan sige er i en Klasse for sig. Jeg har hørt noget om, at denne Mand har faaet et Tilbud fra Udlandet, fordi man har faaet Øje paa hans Kvalifikationer, og jeg har ogsaa hørt noget om, at han stærkt overvejer at modtage det, ikke fordi det i og for sig frister ham saa overordentligt at tage til Udlandet og lægge sine Kræfter der, men, saa vidt det er mig bekendt, fordi de Arbejdsforhold, man byder ham, ikke har været og ikke er tilfredsstillende for ham. Jeg vil gerne sige, at hvis der kunde rettes noget ved dette — og jeg retter denne Henstilling til den højtærede Justitsminister — saa vilde det glæde mig og mange andre her i Landet ganske overordentligt, fordi man maaske derved var i Stand til at bevare dette uomtvistelige Talent for dansk Film.

Naar det har været Ministeren muligt at gaa ind paa vort Ønske om en lavere